

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 7XCdo/33/2016                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 6812206840                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 25.08.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Lubor Šebo               |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:6812206840.2 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Pal'ko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, v mene ktorej koná konateľ a advokát Branislav Fridrich, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 3 C 374/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. júna 2014 sp. zn. 16 Co 921/2013, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 12. júna 2014 sp. zn. 16 Co 921/2013 odmietol odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Revúca z 26. apríla 2013 č. k. 3 C 374/2012-32, ktorým súd prvej inštancie uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 € podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení, podľa § 218 ods. 1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) z dôvodu, že odvolanie žalobkyne bolo podané po uplynutí odvolacej lehoty.

2. Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie žalobkyňa pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. pred 1. júlom 2016. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietala, že postupom odvolacieho súdu, ktorý odmietol odvolanie, jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). To z dôvodu, že odvolanie nepodávala na prvostupňovom súde osobne do podateľne, ale podala ho prostredníctvom doručovateľskej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r.o., IČO: 35 825 456, s o sídlom v Bratislave, Cikkerova 2, ktorej predmetom podnikania je „poskytovanie poštových služieb“, rovnako ako Slovenskej pošty, a.s. Tejto spoločnosti odovzdala odvolanie dňa 28. júna 2013, teda v čase, keď ešte márne neuplynula lehota na podanie odvolania (§ 57 ods. 3 O.s.p.). Preto neexistoval dôvod na vydanie napadnutého rozhodnutia.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal včas dovolateľ zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 CSP, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

4. Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalobkyne bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, a prípustnosť podaného dovolania posudzoval v zmysle § 236 O.s.p., § 237 ods. 1 O.s.p. a § 239 O.s.p.

5. V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením.

6. V čase podania dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu bolo dovolanie prípustné, ak ním bolo napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. bolo dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

7. Dovolaním žalobkyne bolo napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., proti ktorým zákon dovolanie pripúšťal. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že prípustnosť dovolania žalobkyne z nich vyvodiť nemožno.

8. So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p. (či už to účastník namietol alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania žalobkyne smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 ods. 1 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťalo dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, bolo postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (išlo o nedostatok právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Vady konania uvedené v § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. žalobkyňa nenamietala a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Preto prípustnosť dovolania z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

9. S prihliadnutím na obsah dovolania žalobkyne Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne skúmal, či postupom a rozhodnutím súdov nedošlo k odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú z a účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím je aj uznesenie, ktorým odvolací súd nesprávne odmietne odvolanie ako oneskorene podané (R 23/1994).

10. Podľa § 204 ods. 1 O.s.p. odvolanie bolo potrebné podať do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynula znovu od

doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

11. Podľa § 57 ods. 3 O.s.p. lehota bola zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobil úkon na súde alebo podanie odovzdalo orgánu, ktorý mal povinnosť ho doručiť.

12. Pre splnenie podmienky včasnosti podania odvolania bolo potrebné, aby odvolanie bolo podané v lehote stanovenej ustanovením § 204 ods. 1 O.s.p. Ide pritom o lehotu procesnú, čo znamená, že v zmysle § 57 ods. 3 O.s.p. stačilo, ak bolo odvolanie posledný deň odvolacej lehoty podané na súde alebo sa odovzdalo orgánu, ktorý mal povinnosť ho doručiť.

13. Z obsahu spisu vyplýva, že uznesenie súdu prvej inštancie bolo zástupcovi žalobkyne doručené dňa 13. júna 2013 (č. l. 34a). Posledným dňom 15 dňovej lehoty na podanie odvolania bol deň 28. jún 2013, ktorý deň bol piatok.

14. Z podacej pečiatky Okresného súdu Revúca (č. l. 35) vyplýva, že odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie bolo podané na tomto súde osobne dňa 1. júla 2013, z ktorej skutočnosti vychádzal aj odvolací súd pri svojom závere o jeho oneskorenom podaní. Žalobkyňa predložila výtlačok internetovej stránky (č. l. 102) o odovzdaní zásielky na prepravu spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r.o. (aktuálny stav zásielky č. 1551530943) v hodnote 100 eur, o hmotnosti 80,10 kg, popis POH-NŠ - 1080x odvolanie voči SP 66 € - dvojmo, balíky 0003987193, 0003987194, 0003987195, 0003987196, 0003987197, 0003987198, 0003987199, 0003987200, 0003987201, 0003987202, 0003987203. O tejto skutočnosti odvolací súd v čase rozhodovania o odvolaní nemal vedomosť (žalobkyňa ho pripojila až k dovolaniu). Z listiny vyplýva, že žalobkyňa odvolanie mala odovzdať na jeho doručenie Okresnému súdu Revúca tejto spoločnosti dňa 28. júna 2013 o 17.35 hod., t. j. posledný deň 15 dňovej odvolacej lehoty.

15. Spoločnosť ReMax Courier Service, spol. s r.o. je spoločnosť, ktorej predmetom činnosti je aj poskytovanie poštových služieb. Z údajov o predmetnej zásielke uvedených na doklade predloženom žalobkyňou nie je zrejmé, či obsahom zásielky bolo aj jej odvolanie podané v preskúmvanej veci. Okresný súd Revúca vytvoril žalobkyňi procesnú možnosť doložiť opodstatnenosť jej tvrdenia o včasnom podaní odvolania. Listom z 31. mája 2016 vyzval žalobkyňu, aby v lehote 10 dní preukázala súdu, že v rámci zásielky č. 1551530943 bolo dňa 28. júna 2013 doručovateľskej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r.o. odovzdané i odvolanie zo dňa 27. júna 2013 proti uzneseniu súdu prvej inštancie sp. zn. 3 C 374/2012 zo dňa 26. apríla 2013. Písomná výzva súdu prvej inštancie bola právnomu zástupcovi žalobkyne doručená 3. júna 2016. Žalobkyňa na výzvu súdu nereagovala.

16. Údaje obsiahnuté v spise vyznievajú v prospech záveru odvolacieho súdu o podaní odvolania žalobkyne oneskorene (p o uplynutí odvolacej lehoty) a žalobkyňa nevyužila procesnú možnosť preukázať nesprávnosť tohto záveru. Dovolací súd vychádzal z údajov, ktoré žalobkyňa relevantným spôsobom nespochybnila a v nadväznosti na to dospel k záveru, že v danom prípade nejde o prípad odmietnutia odvolania v procesnej situácii, v ktorej pre to neboli procesné predpoklady.

17. V dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd konania tvrdených dovolateľkou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p. a prípustnosť dovolania nevyplýva ani z § 239 O.s.p.; najvyšší súd preto odmietol procesne neprípustné dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ CSP.

18. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.